

[Inger Stilling Pedersen]

»Hvilke initiativer vil ministeren tage for at forbedre indeklimaet i boliger og på arbejdspladser?«

Begrundelse

For boliger er der ikke fastsat hygiejniske grænseværdier for støv og mikroorganismer eller for gasser eller dampe, der afgives fra møbler, tæpper og bygningsmaterialer. Det giver ofte problemer med hovedpine, tørre slimhinder og svien i øjnene. Efter længere tids påvirkninger kan dårligt indeklima give varige skader.

Selv om der er fastsat visse hygiejniske grænseværdier for arbejdspladser, kan indeklimaet også dér give problemer.

Det er bl.a. tilfældet efter ombygningen af Det Kgl. Teater.

Svar (2/4 87):

Indenrigsministeren (Enggaard):

Spørgsmålet om indeklimaet i boliger og på arbejdspladser henhører især under Boligministeriet og Arbejdsministeriet. Jeg skal derfor tillade mig at henvise til svar på lignende spørgsmål til henholdsvis boligministeren og arbejdsministeren.

Spm. nr. S 901

Til *justitsministeren* (19/3 87) af:

Torben Lund (S):

»Hvorfor har kuratorerne i Bøje Niensens konkursbo aldrig nedsat den voldgiftsret, der var aftalt mellem Axel Juhl-Jørgensen og Bøje Nielsen i oktober 1982, og hvem traf beslutningen om, at voldgiftsretten ikke skulle nedsættes?«

Begrundelse

Efter det oplyste er det i oktober 1982 aftalt mellem Axel Juhl-Jørgensen og Bøje Nielsen, at der skulle nedsættes en voldgiftsret, som skulle opgøre, hvor meget Axel Juhl-Jørgensen skulle betale Bøje Nielsen for de ejendomme, som de hidtil havde ejet i fællesskab.

Svar (2/4 87):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Behandlingen af konkursboer henhører under domstolene.

Efter konkurslovens § 115 skal kuratorerne i et konkursbo varetage boets interesser og herunder bl.a. sørge for, at al skyldnerens ejendom afhændes bedst muligt. Handler kuratorerne til skade for boet, eller krænkes rettigheder, som tilkommer panthavere, skyldneren eller andre, kan skifteretten i medfør af konkurslovens § 128 tilsidesætte de trufne beslutninger, meddele kuratorerne pålæg og foretage, hvad der i øvrigt måtte være fornødent.

Det pågældende konkursbo behandles af Sø- og Handelsretten i København. Retten har over for Justitsministeriet oplyst, at man ved kendelse af 18. april 1985 ikke fandt grundlag for at tilsidesætte en aftale, som var indgået mellem konkursboet og Axel Juhl-Jørgensen, og hvorved samtlige mellemværender mellem bl.a. Bøje Niensens konkursbo og Axel Juhl-Jørgensen blev endeligt opgjort. Denne aftale byggede på en tidligere aftale af 5. oktober 1982 mellem Bøje Nielsen og Axel Juhl-Jørgensen.

Sø- og Handelsrettens kendelse blev af Bøje Nielsen påkæret til Højesteret, der den 8. juli 1985 stadfæstede den.

Spm. nr. S 909

Til *ministeren for offentlige arbejder* (19/3 87) af:

Johs. M. Olsen (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvilke fysiske muligheder/begrænsninger der måtte være for en forlængelse af landingsbanen i Vågar Lufthavn?«

Begrundelse

Antallet af flyvninger til og fra Vågar Lufthavn har gennem de senere år været stigende, hvorfor terminalen p.t. udvides, ligesom der etableres fragtfaciliteter m.v. Imidlertid anses landingsbanen med sin nuværende længde for maksimalt udnyttet, og der er næppe mulighed for en yderligere stigning i passager- og fragttrafikken, medmindre landingsbanen forlænges.

Svar (3/4 87):